

середовища, в тому числі ремонт будівель та споруд, до яких належать шахтні відстійники (основні засоби природоохоронного призначення). В свою чергу при здійсненні основної діяльності підприємством, а саме видобутку гірничої маси, відбуваються зміни в геологічних структурах твердих порід, що в свою чергу утворює вивільнення води, це обумовлює необхідність відкачки води з підприємств. Для того щоб вода не затопила гірничий горизонт(лаву), необхідно відкачати воду на поверхню та направити її у відстійник. Через зруйнованість цих відстійників, вода з підприємства розтікається по поверхні землі, а хімічні властивості цієї води впливають на навколишнє середовище.

У теперішній час, спостерігається тенденція руйнування цих відстійників через не достаток фінансування, тому що законодавством не встановлено, які саме об'єми коштів необхідно підприємству направити на підтримку відстійників.

Тому пропонується для вуглевидобувних підприємств розробити механізм калькулювання витрат на проведення ремонту основних засобів природоохоронного призначення через удосконалення плану рахунків бухгалтерського обліку, що сприяє формуванню аналітичних відомостей та документального забезпечення витрат на основні засоби природоохоронного призначення, встановити порядок обчислення об'єму витрат на ремонт основних засобів природоохоронного призначення на основі видобутої гірничої маси за добу.

Список літератури:

1. Шатохіна О.І. Бухгалтерський облік і аудит затрат виробничої діяльності підприємств вугледобувної промисловості: дис. канд. екон. наук: 08.06.04 / Олександра Іванівна Шатохіна. —К., 2006. —243 с.

2. Макурін А.А. Проблеми нормативного регулювання бухгалтерського обліку у вуглевидобувній промисловості / А.А. Макурін // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки», випуск 11, 2015. – С. 155 – 158.

ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ РИЗИКОВОГО ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ ВЕНЧУРНОГО ПІДПРИЄМСТВА ДЛЯ СИСТЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Усатенко О.В., к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і аудиту,

Біла А.І., магістрант кафедри обліку і аудиту,

Ковтун Є.О. магістрант кафедри обліку і аудиту,

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,

м. Дніпропетровськ, Україна

Розвитком інновацій, у тому числі, інноваційних проектів, вчені почали займатися в 10 – 30 роки минулого століття. Закінченого вигляду інноваційна теорія

набула тільки в середині ХХ століття. У 40 – 60 роках минулого століття розвиток інновацій набуває більш практичне, прикладне спрямування, здійснюється розвиток і деталізація базових інноваційних ідей попереднього періоду, суттєве просування вперед теорії інновацій. Дослідженню інноваційних проектів сучасності, їх видам, присвячено роботи відомих закордонних і вітчизняних науковців В.А. Іванова [1], С.М. Ілляшенко [2], Н.В. Краснокутської [3], П.П. Микитюка [4], Р.С. Косцика [5], А.І. Пригожина [6], П.С. Харіва [7], М. Хучек [8] та ін.

Для визначення сутності ризикових інноваційних проектів для системи бухгалтерського обліку необхідно розглянути основні підходи вчених до визначення поняття інноваційної діяльності підприємства. Вперше у науковий обіг термін «інновація» ввів Й. Шумпетер. Базова дефініція інновації була дана ним у книзі «Теорія економічного розвитку» у 1912 р. В який цей термін визначався як «нова комбінація», що означала іншу якість засобів виробництва, досягнуту не шляхом дрібних поліпшень старого устаткування чи наявної організаційної схеми, а введенням нових засобів виробництва чи систем його організації. Всі комбінації є різними за своєю сутністю, однак всі вони мають дещо спільне – елемент новизни. Саме новизну дослідник вважав вирішальним критерієм при визначенні інновації (нововведення). Термін «інновація» був введений ним в науковий обіг у 1939 р. в роботі «Економічні цикли» [9].

У Р.А. Фатхутдінова під інноваційною діяльністю розуміється діяльність, спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень і розробок для розширення і відновлення номенклатури і поліпшення якості продукції, що випускається (товарів, послуг), удосконалення технології їхнього виготовлення з наступним впровадженням і ефективною реалізацією на внутрішньому і закордонному ринках [10].

Н.Д. Ільєнкова у своїх працях додає, що інноваційна діяльність – це також практичне використання наукового, науково-технологічного результату й інтелектуального потенціалу з метою одержання нової чи радикально поліпшеної виробленої продукції, технології її виробництва і задоволення платоспроможного попиту споживачів у високоякісних товарах і послугах, удосконалення соціального обслуговування [11].

Інноваційна діяльність, за Г. Менш – це процес, спрямований на розробку і реалізацію результатів закінчених наукових досліджень або інших науково-технічних досягнень у новий чи удосконалений продукт, реалізований на ринку, у новий чи удосконалений технологічний процес, використовуваний у практичній діяльності, а також пов'язані з цим додаткові наукові дослідження і розробки [12].

З 2002 року після прийняття Закону України «Про інноваційну діяльність», це поняття законодавчо затверджене і означає діяльність, що спрямована на використання й комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [13]. Цим законом також затверджене поняття інноваційного проекту, яке зазначено як комплект документів, що визначає процедуру і комплекс усіх необхідних заходів (у

тому числі інвестиційних) щодо створення і реалізації інноваційного продукту і (або) інноваційної продукції. Окремо, цей закон визначає поняття пріоритетного інноваційного проекту – як інноваційного проекту, що реалізується в рамках пріоритетних напрямів інноваційної діяльності.

Розглянуті основні підходи вчених та законодавче визначення поняття інноваційної діяльності підприємства дозволяють визначити один з об'єктів дослідження бухгалтерського обліку венчурної діяльності венчурного підприємства – ризикового інноваційного проекту і предметів дослідження цього об'єкту – ризикової компоненти та створених інновацій, тобто аспектів, досліджуючи які, вивчаємо цілісний об'єкт, виділяючи його головні, найбільш суттєві ознаки.

Отже, ризиковий інноваційний проект венчурного підприємства можна визначити як плановий комплекс технічних, виробничих, економічних і організаційних заходів, що забезпечують ефективне вирішення конкретного завдання пріоритетного напрямку розвитку науки і техніки, шляхом здійснення інноваційних змін та відокремлення їх у єдине, комплексне ціле. При реалізації ризикового інноваційного проекту існує вірогідність виникнення непрогнозованих ситуацій стосовно реалізації планів та виконання бюджетів підприємства, що пов'язано з несприятливими господарськими результатами, втратами ресурсів та отриманням збитків. Ризикова компонента інноваційного проекту проявляється також в тому, що інноваційний проект, ефективний для підприємств певної галузі чи регіону, може виявитися непридатним для інших через об'єктивні та суб'єктивні причини, наприклад, умови розміщення, рівень компетентності персоналу, політичну волю місцевої влади та населення тощо. Внаслідок вдалої реалізації ризикового інноваційного проекту з'являється об'єкт – інновація, не просто запроваджений у виробництві, а успішно запроваджений і який приносить прибуток.

Список літератури:

1. Иванов В.А. Сущность, классификация инноваций и их специфика в аграрном секторе / В.А. Иванов // Корпоративное управление и инновационное развитие экономики Севера. Вестник Научно - исследовательского центра корпоративного права, управления и венчурного инвестирования Сыктывкарского государственного университета. – 2007. – № 1. – С. 37-50.

2. Ілляшенко С.М. Інноваційний менеджмент : підручник / С.М. Ілляшенко. – Суми : ВТД –Університетська книга: 2010. – 334 с.

3. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент : навч. посібн. / Н.В. Краснокутська. – К. : Вид-во КНЕУ, 2003. – 504 с.

4. Микитюк П.П. Інноваційна діяльність : навчальний посібник / П.П. Микитюк, Б.Г. Сенів. –Київ: Центр учбової літератури, 2009. - 391 с.

5. Косцик Р.С. Види інновацій на промислових підприємствах / Р.С. Косцик // Науковий вісник НЛТУ України: збірник науково-технічних праць.– Львів: НЛТУ 2012. – 402 с.

6. Пригожин А.И. Нововведения: стимулы и препятствия (Социальные проблемы инноватики) / Р.С. Пригожин. - М.: Политиздат, 1989. - 271 с.
7. Харів П.С. Інноваційна діяльність підприємства та економічна оцінка інноваційних процесів : монографія / П.С. Харів. – Тернопіль : Економічна думка, 2003. – 233 с.
8. Хучек М. Социально-экономическое содержание инновации на предприятии / М. Хучек // Вестник Московського університета. Серія економіка. – 1995. – №1. – С. 62–71.
9. Шумпетер Й. Теория экономического развития : [пер. з англ.] / Й. Шумпетер. – М. :Прогресс, 1982. – 455 с.
10. Фатхутдинов Р.А. Інноваційний менеджмент = Innovatory management : підручник для студ. вузів зафахом і напрямком «менеджмент» / Р.А. Фатхутдинов. — М. : Бізнес- школа «Інтел-Синтез», 1998
11. Ильенкова Н.Д. Спрос: анализ и управление / Н.Д. Ильенкова. - М.: Финансы и статистика, 1997. – 160 с.
12. Mensh G. Stalemate in Technology: Innovation Overcome the Depression. / G. Mensh. –Cambridge: Mass, 1979. – 241 p.
13. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 №40-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

ОБЛІКОВИЙ АСПЕКТ СТАДІЙ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ВЕНЧУРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Усатенко О.В., к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і аудиту,
Гордієнко Ю.В., магістрант кафедри обліку і аудиту,
Локтіонова Ю.О., магістрант кафедри обліку і аудиту,
Фролов О.А., магістрант кафедри обліку і аудиту,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ, Україна*

Життєвий цикл венчурного підприємства відповідно до потреб фінансування, його джерел та рівня ризику можна поділити на кілька стадій: стадія планування, стадія запуску, стадія виходу на ринок, стадія розширення, стадія ліквідності [1]. Стадії життєвого циклу венчурного підприємства визначають облікові завдання необхідні для їх відображення, визначають модель бухгалтерського обліку всього життєвого циклу та необхідну систему рахунків бухгалтерського обліку. У таблиці 1 наведемо стадії життєвого циклу венчурного підприємства з зазначенням ступеню ризику та потреби у венчурному капіталі: